

sazbou tarifu samé o sobě, nýbrž jen vzhledem k tomu, že st-l sestoupil nabídkou svojí o 35% pod tarif, což žal. úřad shledal přílišným snížením, t. j. snížením neúměrným buďsi daným poměrům, buďsi povaze práce; a konečně shledal závažným i to, že se st-lem soutěžili i jiní oferenti, jichž nabídky se tarifu držely a proto vzniklo pro ně nebezpečí, že budou odmítnuti následkem příliš nízké nabídky st-lovy. V souhrnu všech těchto momentů shledal žal. úřad povahu nekalé soutěže.

Neprávem tudíž vytýká stížnost, že žal. úřad nevyšetřil okolnosti nešetření tarifu provádějící. K tomu ještě přistupuje, že již nález I. stolice uvedl jako okolnosti nešetření tarifu provádějící, že podáním nabídky pod sazbou poškozování jsou oni civ. technické, kteří podle sazebních tabulek správně svoji nabídku podali, proti kterémuž zjištění st-l ve svém odvolání k zsp-é nebrojil. Rovněž nenamítal st-l, že tarif komory jest neplatný, ani že nebyl brán zřetel na jeho vysvětlivky doložené mapou. — — — —

Č. 6108.

T e c h n i k o v é s o u k r o m í: Disciplinární nález čestné rady inženýrské komory nesmí býti vynesena bez slyšení resp. řádného obeslání obviněného.

(Nález ze dne 29. listopadu 1926 č. 18.671).

V ě c: Ing. Jindřich R. v Praze proti zemské správě politické v Praze o disciplinární nález inženýrské komory.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

D ů v o d y: Nař. rozh. bylo zamítnuto odvolání st-lovo z nálezu čest. rady pracovní sekce inženýrské komory z 20. září 1923, jímž byl uznán vinným přestupkem porušení vážnosti stavu ve smyslu § 19 zák. z 18. března 1920 č. 185 Sb. a uložena mu pokuta a náhrada útrat čestného řízení penízem 50 K.

O stížnosti uvažoval nss takto:

Stížnost vytýká, že nař. rozhodnutím byl potvrzen zmatečný nález čestné rady a že jest proto nezákonné — — — —.

St-l byl nejprve obeslán před čestnou radu na den 6. srpna 1923, a když presidiu pracovní sekce oznámil, že nemůže se k tomuto jednání dostaviti, protože odjíždí k léčení na 3 neděle do Rakouska, bylo jednání odloženo na den 3. září 1923 a on k němu obeslán s doložkou, že nedostaví-li se, bude řízení provedeno v jeho nepřítomnosti. Toto druhé obeslání bylo dle návratky ve spisech založené st-li doručeno dne 4. září 1923. Podle výtahu ze spisu o 4. schůzi pracovní sekce představenstva inž. komory z 3. září 1923 bylo toho dne řízení proti nepřítomnému st-li provedeno a vynesena odsuzující nález.

St-l již v odvolání z tohoto nálezu vytýkal jako porušení pravidel každého trestního nebo kárného řízení, že bylo konáno v nepřítomnosti obviněného, kterému obsílka před líčením nebyla dodána. Žal. úřad k námitce této podotknul, že provádění řízení čestné rady nelze činit zásadně závislým na dostavení se obviněného, jelikož by pak týž dů-

sledným nedostavováním se před čestnou radu mohl řízení soustavně mařiti. Tento výrok napadá stížnost, označujíc jej jako zmatečný; výtce té nelze upříti oprávněnost.

Jest zajisté maximou každého trestního řízení, aby nebylo prováděno bez obviněného, nýbrž aby tomuto poskytnuta byla možnost řízení se zúčastniti a přednésti, co ke své obhajobě uzná za potřebné. Zásadu tu uznává též speciální předpis § 19 zák. č. 185/1920, jímž byla zřízena inženýrská komora, když ustanovuje, že pracovní sekce může proti členu komory vysloviti trest, když byla vyslechla obviněného. K tomu jest zapotřebí, aby obviněný byl obeslán, t. j. aby mu bylo obeslání doručeno. Neuposlechne-li obeslání, není překážky, aby řízení proti němu konalo se v jeho nepřítomnosti, a stížnost také neuplatňuje žádné námitky proti tomu, že st-l dostal obsílku se sankcí, že řízení bude provedeno za jeho nepřítomnosti, nedostaví-li se. St-l vytýká toliko, že byl obeslán až den po skončeném řízení, což ovšem rovná se nedostatku obeslání vůbec. Nař. rozhodnutí zamítajíc výtku po této stránce již v odvolání uplatněnou, klade důraz na to, že nelze vyloučiti také řízení za nepřítomnosti obviněného. V tom lze mu přisvědčiti. Ale nař. rozhodnutí přehlíží při tom nedostatečné obeslání, jež jest předpokladem řízení konaného bez slyšení obviněného.

Z uvedeného plyne, že řízení před čestnou radou trpí vadou, která zabránila výsledku obviněného, na které on má nárok dle § 19 cit. zákona. Poněvadž žal. úřad k této vadě náležitý zřetel nevzal, a v nedostatku obeslání obviněného žádné vady řízení neshledal, odporuje jeho rozhodnutí zákonu.

Č. 6109.

Cest y. — Administrativní řízení. — Řízení před n s s - e m: * Výrok zsv-u, kterým byl odepřen souhlas se zadáním stavby silniční, vyhražený zadávacími podmínkami zsv-u, nemá povahu rozhodnutí neb opatření ve smyslu § 2 zák. o ss.

(Nález ze dne 29. listopadu 1926 č. 23.774).

V ě c: Ing. Jindřich N. ve V. proti zemskému správnímu výboru v Praze o zadání stavby silnice.

V ý r o k: Stížnost se odmítá jako nepřijatelná.

D ů v o d y: Osk ve V. vypsala stavbu okr. silnice rozpočtenou na 482.000 K veř. ofertním řízením. Na provedení stavby došlo 6 nabídek, z nichž nejnižší Jana Š., podnikatele ve V., zněla na slevu 42% s rozpočteného nákladu, nabídka st-lova pak na slevu 30% s téhož nákladu.

Ve schůzi dne 1. prosince 1924 usnesla se osk, aby stavba byla zadána st-li se slevou 30%. Do usnesení toho podal Jan Š. stížnost.

Zsv v Praze usnesl se ve svém sezení dne 26. března 1925 neschváliti usnesení osk, týkající se zadání stavby okr. silnice a uložiti osk-i, aby zadala stavbu na podkladě došlých ofert za podmínek výhodnějších, uvážíc všechny okolnosti, zvláště pak finanční stav okresu.

O stížnosti do tohoto rozhodnutí podané uvážil nss toto: